

Práce pojednává o bezdomovectví jako sociálním problému a o implementaci sociální politiky v této oblasti. Problematiku bezdomovců autor zkoumá z několika hledisek. Poukazuje zejména na význam domova jako instituce pro uspokojování základních lidských potřeb. Všímá si determinantů, které zapříčiňují ztrátu domova a zaměstnání a přináším institucionální model fungování politiky v této oblasti. Rozebírá klíčové lidsko-právní dokumenty, které se nějakým způsobem dotýkají bezdomovců. Jedná se především o Všeobecnou deklaraci lidských práv či Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech. Popisuje fungování a důležitost organizace Feantsa. Dále analyzuje dokumenty Ministerstva práce a sociálních věcí. V další části práce autor seznamuje čtenáře s poznatky svého kvalitativního výzkumu bezdomovců. Zajímá se v něm o jednotlivé aspekty jejich specifického života a o jejich přístup k nim. Jedná se zejména o témata zdravotní a sociální péče, přístupu státní správy a možností „normálního“ života. Výsledkem mé práce je zhodnocení politiky v oblasti bezdomovectví v souvislosti se zmíněnými mezinárodními dokumenty, dokumenty na národní úrovni a s výzkumem bezdomovců.